

PRESENTATIES Uit Tokyo overgewaaid 'babbelavonden' al in 166 steden, nu ook in Maastricht

Pecha Kucha: flitsende babbel

Bart en Nadine Roos presenteerden hun reeds beproefde concept van 'The Flying Grass Carpet' in een volgepakte AINSI.

foto Johannes Timmermans

Een Barack Obama praat met gemak 18 minuten vol, maar dat is niet alle politici gegeven. Laat staan de meeste kunstenaars en andere creatievelingen. Pecha Kucha Nights zijn een uitkomst, leerde gisteravond de Maastrichtse aflevering: steeds 1 praatje met 20 plaatjes, in 400 seconden.

door **Siebrand Vos**

De geestelijke vader van het fenomeen *Pecha Kucha Night*, de Britse architect Mark Dytham, was zo vriendelijk zijn Maastrichtse publiek gisteravond via een filmpje welkom te heten. „Wij zijn wereldwijd nu actief in 166 steden. Alleen deze maand zijn er al weer 26 geweest”, sprak Dytham vanuit zijn standplaats Tokyo. De Brit heeft de term gedeponereerd en er een aantal strikte regels voor opgesteld, zo werd ook hier in de AINSI duidelijk. Pecha Kucha is Japans voor 'flitsende babbel' en je dient het als één woord uit te spreken: *petsjakutsja*.

Dat de Nederlandse Wikipedia het letterlijk als 'prietpraaf' vertaalt, moet op een misverstand berusten. De presentator legde de regels nog eens uit: iedere deelnemer moet zijn idee of presentatie vergezeld doen gaan van 20 dia-beelden, die elk exact 20 seconden worden vertoond. Je moet je idee dus in maximaal 400 seconden op je publiek overbrengen. Let wel: in het Engels. Nog zo'n voorschrift van de Brit Dytham, die zijn geesteskind in Tokyo uitprobeerde. Op zich logisch natuurlijk: een dorp dat smeltkroes wil zijn, moet creatieve gasten mee laten doen. Dat geldt voor Tokyo zowel als voor Amsterdam en Maastricht. Daarbij komt dat een creatieveling

met ambitie zich niet laat kooien door taalgrenzen. Het organiserende trio Martijn Kagenaar (Zuiderlicht), Pierre Buijs en Jean-Paul Toonen (T36) had gisteren bovendien kunstenaars uitgenodigd die in doorsnee al iets in het buitenland hadden laten zien.

Kaspar König was de eerste Maastrichtse kunstenaar die aan een Pecha Kucha Night mocht meedoen: in Beijing wel te verstaan. König, die onder meer muziekinstrumenten van afval maakt, beet dus in de AINSI het spits af. Moeilijk, zo'n thuiswedstrijd. Ook al omdat je niet perfecte Engels hier meer opvalt dan in China.

Net als het gros van de sprekers wist König de volgepakte tribune aan de Lage Kanaaldijk wel te onderhouden. Pecha Kucha noopt de spreker zich te beperken tot de essentie en over zijn Engelse tekst net zo goed na te denken als de Obama's van deze wereld. Niks geen wijldlopgige betogen, maar flitsende babbels bij flitsende plaatjes. Al gebiedt de eerlijkheid te zeggen dat het niveau van voordrachten

verschilde en dat een goede presentatie ook niet alles over de inhoud zei. Maar prikkelend was het allemaal wel. Betrof het geen professionele presentaties van industriële designers dan wel lieve introspectieve babbels of provocerende ideeën. Zo projecteerde graffiti-artiest Jorg Kuijl, alias Poker, de Maastrichtse ster op een plattegrond van de stad. Op de punten van die ster heeft hij een gewaagd kunstwerk gepland, waaraan nog volop kan worden gesleteld. Voor de aardigheid *photoshopte* hij alvast wat voorzetjes in het stadsbeeld van 2012. In fraai steenkolen-Engels leverde Poker tot besluit de *one-liner* van de avond: *Get rid of sjiek and sjoen in Mestreech!* Een daverend applaus was zijn deel.

Even later haalde Marc Maurer net zo'n truc uit met de Euregionale landkaart. Grote kans dat er nog heel wat *petsjakutsja*-avonden worden gehouden. Het moet immers nog veel harder waaien in Maastrichtse achter- en binnenkamers, willen we die bekende ambitie ergens op laten lijken.